

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

I åbningsskrivelse af 27. juli 1998 påpegede Kommissionen bl.a. over for de danske myndigheder, at der var uoverensstemmelse mellem forordning (EØF) nr. 3577/92 vedrørende anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) og den daværende danske lov nr. 32 af 21. marts 1874 om bestyrelsen af færgevæsenet. Kommissionen påpegede, at loven måtte tilpasses forordningen.

De danske myndigheder besvarede denne henvendelse i brev af 25. september 1998 og forelagde et udkast til lov om færgefart, som blev drøftet med Kommissionen. Efter at have drøftet flere udkast til ændring af den nationale lovgivning gav de danske myndigheder den 6. juli 1999 Kommissionen underretning om lov nr. 398 af 2. juni 1999 om færgefart, hvorved loven af 21. marts 1874 blev ophævet.

Med baggrund i den nye lov forelagde Kommissionen den 19. oktober 2000 en supplerende åbningsskrivelse med klagepunkter om manglende overensstemmelse mellem visse bestemmelser i denne lov og forordningen.

Som opfølgning herpå meddelte den daværende regering i brev af 20. december 2000, at den var indstillet på at ændre færgefartsloven i fornødent omfang. Efterfølgende blev ændringer flere gange drøftet med Kommissionen. Det var bl.a. Kommissionens holdning, at cabotagesejladsforordningen indebar, at samtlige færgeruter med offentlig forpligtelse til færgesejladsskulle udbydes.

De danske myndigheder fandt det uhensigtsmæssigt at foretage udbud af alle færgeruter til de danske småøer, og rettede henvendelse herom til Kommissionen med henblik på at få Kommissionen til at fastsætte en minimumsgrænse for pligten til at foretage udbud.

Kommissionen vedtog således i oktober 2003 efter dansk henvendelse, at færgeruter med færre end

100.000 passagerer årligt blev undtaget fra kravet om udbud.

Senere besluttede Kommissionen – ligeledes efter henvendelse fra den danske transportminister – at hæve grænsen for pligten til at foretage udbud til 300.000 passagerer på årsbasis. For de færgeruter, der på årsbasis havde mindre end 300.000 passagerer, galdt, at der kunne foretages en mindre omfattende interessetilkendegivelsesrunde. Der henvises herved til meddelelse (KOM (2003) 595 endelig af 22. december 2003 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads), som senere ændret ved meddelelse af 11. maj 2006 (KOM (2006) 195 endelig).

I brev af 4. juli 2006 sendte Kommissionen en begrundet udtalelse til Danmark om mangelfuld anvendelse af Rådets forordning nr. 3577/92 vedrørende cabotagesejlads. Kommissionen fandt herved, at den danske færgefartslovgivning fortsat på visse punkter ikke harmonerede med EU-reglerne på området.

Regeringen svarede i brev af 20. september 2006 bl.a., at EU-forordninger og den fortolkning, der knytter sig hertil er direkte gældende i Danmark med forrang for national ret, hvorfor cabotagesejladsforordningen naturligvis vil skulle anvendes forud for bestemmelserne i færgefartsloven, i det omfang færgefartslovens bestemmelser måtte give anledning til tvivl. Med henblik på at undgå usikkerhed vedrørende retsgrundlaget meddelte regeringen dog, at den var indstillet på – som led i en samlet løsning af sagen – at foreslå enkelte justeringer af færgefartsloven, således at hverken færgefartsloven eller bemærkningerne her til giver anledning til misforståelser eller tvivl.

Efterfølgende har nærværende forslag til ændringer af færgefartsloven været drøftet med Kommissionen, der i brev af 22. oktober 2007 har meddelt, at den ikke har bemærkninger til dette lovforslag om ændring af